

"Kâinattaki her şey, her hadise, ya bizzat güzeldir,.." kaidesiyle alakalı olarak, yalan söylemenin nesi güzel olabilir? Bir de bir insan birini kasten hasta etse haramdır, ama Allah hasta edince sıkıntı olmuyor, nasıl anlamalıyız?

Yalan bizzat güzel değildir, ama zıddı olan **doğrunun** değer ve kıymetini gösterme açısından, netice itibarı ile güzeldir. Ki bu da kesbi bir güzellik değil, yaratma açısından bir güzelliştir. Yani insanın yalan söylemesi güzel değil, yalanın yaratılma yönü güzeldir. "*Halk-ı şer şer değil, kesb-i şer şerdir.*" önermesinde olduğu gibi.

İnsan doğru bir adamın değer ve kıymetini en güzel yalancı bir adamı tanımakla, görmekle anlar. Ebu Cehil yalancı bir adamdı, Peygamber Efendimiz (asv) onun yanında ay parçası gibi parlıyordu. Sahabe onda yalanın çirkinliğini Peygamber Efendimiz (asv)'de de doğruluğun değerini gördü.

Aynı fiil iki farklı hüküm alabilir. Polis gerekli olduğunda suçluyu vursa yasaldır, hatta güvenlik açısından güzeldir, ama aynı adamı sivil bir adam vursa suçtur, cinayettir; hatta anarşiye hizmet ettiği için çok tehlikeli ve çirkindir. Demek fiili kimin ne amaçla yaptığına da çok büyük bir önemi bulunuyor.

Birisini kasten hasta etsek oda ölse bu cinayettir, ama Allah hasta ederse bu cinayet de olmaz çirkin de olmaz. Çünkü mülk Onundur, dilediği gibi tasarruf edebilir ve bu tasarrufta binlerce hikmet olabilir...